

Thule

1.

Thoule (Polybios, Strabon), Thyle (Mela), Thule (Plinius, Seneca).

"bör... på Pytheas tid ha betat Thulā" motsvarande det fornind. thulā 'väg, -arm, -skäl,' och således ursprungligen ett verbalebstraktum med betydelsen 'lyftning, upphöjning', som sedan övergått till konkratum 'höjd'. "Det så benämnda landet bör ha legat på Norges kust"